

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, așa trebuie să stea înaintea cuvântului Meu cei care caută după el ca să-și apropie de Dumnezeu viața lor. Eu, Domnul, Eu le spun lor aceasta, Eu, Cel ce cobor pe pământ cuvântul gurii Mele, cuvântul Meu cel de azi, și fericiți sunt și vor fi cei care nu-și învârtoșează inima la glasul Meu, care străbate văzduhul de la margini la margini când Eu grăiesc, și tresare facerea toată la glasul Meu. Numai omul, o, numai omul este necredincios, căci el a părăsit încă de la început, încă din rai frica de Dumnezeu, iar fără aceasta omul este necredincios, până în clipa când aceste păcate îl aduc față în față cu adevărul cel despre Dumnezeu, pe Care omul L-a tăgăduit pentru sine însuși ori de câte ori i-a trebuit aceasta, căci omul are nevoie să fie liber de Dumnezeu pentru ca să-și poată face voia sa, iar pentru voia sa omul Îi face rău lui Dumnezeu în însuși trupul său, ca să n-aibă Domnul viață întru el.

O, bietul omul, o, facerea mâinilor Mele și a Duhului Meu, Care dă suflet omului, o, cât s-a abătut făptura Mea de la adevăr, de la Dumnezeu! O, câtă necredință, o, câtă nepăsare, o, câtă durere aduc acestea Duhului lui Dumnezeu mereu, mereu! O, câtă răbdare a avut și are încă Dumnezeu cu mulți, iar cu mulți nu mai are, că nu se mai întorc ei la Dumnezeu.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Primește, fiule, grăierea Mea și du-Mă pe umerii tăi mici. Stați în sfat unii cu alții și lămuriți-vă bine pentru lucrarea purtării lui Dumnezeu alături toți, fiilor. Când omul are de lucrat sau de purtat ceva pe cale pentru nevoile lui, merge și-și înjugă la car boul sau calul sau asinul sau alt ajutorător vieții lui și-i spune celui ce-l înjugă, îi spune: „*Apleacă-te!*“, sau îi spune: „*Primește!*“, după cum își învață el pe cel de ajutor lui și sarcinilor lui. O, așa te am Eu pe tine, popor purtător de Dumnezeu, dar să te am și să te cer și să te apleci și să primești pentru Mine și pentru ca să Mă ajuți ori de câte ori Eu, Domnul, am nevoie de dragostea ta, de brațul tău, de cuvântul tău, de sfatul tău cu Mine și de duhul mărturisirii, fiule. O, cum ai putea altfel tu să-Mi fii de sprijin Mie și venirii Mele la tine pentru ca să grăiesc Eu oamenilor de pe pământ? O, să nu vii la Mine, să nu fii cu Mine și să nu stai cu Mine pentru altceva, să nu stai pentru tine cu Mine, căci Eu sunt sub povara venirii Mele din greu pe pământ și Mi-ai fi povară peste povară dacă ai sta pentru tine cu Mine și Mi-ai fi răceală și Mi-ai fi durere, căci cel fără de lucru sfânt pentru Mine nu Mă poate sprijini.

I-am cules dintre oameni pe cei ce Mi-au fost ucenici acum două mii de ani. Am avut nevoie de sprijin de pe pământ când am venit de la Tatăl ca să-Mi desăvârșesc adevărul Meu de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit între oameni, căci am coborât din Tatăl Meu și M-am născut Om din om pe pământ ca să pot să-l îndumnezeiesc apoi pe om și să-l am de frate și să am frați din Același Tată, că am venit să-i dau omului naștere de sus, din Mine, iar Eu sunt din Tatăl, și am lucrarea Lui s-o săvârșesc.

O, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este să vin pe pământ și să-l îndumnezeiesc pe om, să-l fac asemenea Mie înaintea Tatălui, să Mă dau lui, să fiu una cu el așa cum sunt cu Tatăl și să-l aduc Tatălui de fiu al Său.

O, deschide Scripturile venirii Mele pe pământ acum două mii de ani și citește în ele lucrarea credinței, măi poporul Meu. I-am ales dintre oameni pe cei cu care am umblat din loc în loc trei ani și jumătate, hrânindu-le lor credința în Mine și răbdarea cu Mine și duhul mărturisirii, măi fiilor. Ioan Botezătorul, mărturisind venirea Mea și dumnezeirea Mea, îi învața atunci pe ucenicii lui credința în Mine. Stătea cu ei și grăia lor despre tainele cele de sus, iar Eu, trecând pe acolo, el a rostit: «*Iată Mielul lui Dumnezeu!*», iar când ei au auzit așa, au pornit după Mine. I-am întrebat: «*Ce căutați?*». Căutau să vadă unde sălășluiesc Eu ca să știe apoi, și au rămas la Mine în ziua aceea. Andrei era unul din ei, iar el i-a spus lui Petru, fratele său: «*Găsit-am pe Mesia, pe Hristos*», și l-a adus la Mine pe Petru, iar Eu privindul în față i-am spus pe nume: «*Tu*

ești Simon al lui Iona și te vei numi Petru». A doua zi am spus și lui Filip: «*Vino după Mine!*», căci era și el din aceeași cetate cu cei doi. La fel ca și Andrei, Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus lui: «*Am găsit pe Cel despre Care a spus Moise și profeții, pe Iisus al lui Iosif din Nazaret, vino și vezi!*». I-am spus și aceluia: «*Te-am văzut mai înainte ca Filip să te cheme la Mine și ești cu adevărat unul fără de vicleșug în Israel*», iar el M-a mărturisit cu credință: «*Rabi, Tu ești Împăratul lui Israel, ești Fiul lui Dumnezeu*». M-am umplut de dragoste de ei, iar ei de dragoste de Mine și le-am spus lor: «*Mai mari decât acestea veți auzi și veți vedea și veți mărturisi. Amin, amin, zic vouă: Veți vedea de acum cerul deschizându-se și veți vedea pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Mine, Fiul Omului!*». Am mers apoi la nuntă în Cana și, văzând minunea pe care am făcut-o Eu acolo când se terminase vinul nunții și când le-am făcut lor din apă vin, l-am cuprins în duhul credinței pe mirele nunții și M-a urmat și el. O, așa Mi-am cules Eu pe toți ucenicii și au crezut ei în Mine și în venirea Mea pe pământ în vremea lor, după cum era scris în profeții că voi veni și că se va cunoaște venirea Mea și că va fi ea pe pământ cu oamenii. O, așa am lucrat și azi, așa Mi-am ales și azi ucenici ai venirii Mele de azi. Așa cum au crezut cei de atunci și Mi-au urmat, așa au crezut și cei de acum și M-au urmat și ei, și Mi-am întemeiat Eu pe credința lor lucrarea Mea cea de azi, lucrarea cuvântului Meu peste pământ și locul ei de sălășluire și pe poporul cel credincios acum, și pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să pot să-Mi trâmbițez pe pământ cuvântul, cuvântul Meu cel de azi.

Iată lucrarea credinței și rodirea ei și răbdarea cea pentru ea, căci credința rodește, rodește fii din fii, iar nerăbdarea și necredința rodesc necredință, rodesc fii din fii ai necredinței și stau aceștia în calea Mea și suflă peste ea durere pentru Dumnezeu, ca și acum două mii de ani când durere multă Îmi aruncau cei ce n-au vrut să creadă adevărul cel despre Mine și Ființa Mea, pe Care n-au putut s-o iubească, numai din pricina că se iubeau pe sine acești necredincioși.

Este scris în ziua aceasta peste biserică duminica drepte credințe, duminica ortodoxiei, cea dintâi duminică din vremea postului mare, postul pentru pregătirea celor credincioși spre întâmpinarea amintirii și prăznuirii învierii Mele dintre cei morți acum două mii de ani. Duminica ortodoxiei, acest nume îl poartă prin biserică această întâia zi a săptămânii care urmează. O, ce se întâmplă în această zi? Iată, se umblă prin adunările bisericesti, se umblă cu pălăria în mână și se cer bani de la cei ce merg la biserică, se cer bani pentru biserică, de la biserică pentru biserică. Se cer bani pentru catedrala neamului, după cum o numesc pe ea mai-marii bisericii ca s-o zidească pe ea cerșind bani pentru zidirea ei, căci s-au apucat ei să zidească o casă mare cu gând să încapă în ea mult norod, de tot felul norod, căci unde nu este portar care să spună celor ce intră cum se intră pe poarta în care el ar veghea, acolo se intră oricum și tot felul de oameni adunați.

Privește ochiul Meu dumnezeiesc, privește mult la acest plan omenesc, în care Eu, Domnul, nu am nimic, așa cum am spus acum două mii de ani că Eu nu am nimic în împărăția acestei lumi, și tot așa spun și azi. N-am nimic, nu-Mi dau nici un drept între ei cei ce-și zic slujitorii Mei ortodocși, căci ei își iau și își dau drept numai lor. O, așa cum Mie nu-Mi trebuie casa pe care ei dau s-o zidească în numele Meu și în numele neamului, tot așa nici lor nu le trebuie, că nu asta le-ar da lor mântuirea. O, dar pentru cine dau ei s-o facă? Pentru duhul slavei deșarte lucrează ei, nu pentru duhul umilinței Mele, nu, nicidecum, și cer pentru aceasta bănuțul omului de rând, căruia nu-i dă nimic, nici măcar ajutor pentru mântuirea sufletului lui, căci n-au în lucru grija de suflete slujitorii ortodoxiei, ci numai grija să-și strângă lor și slavei lor deșarte, slavei de la oameni.

O, de ce faceți voi aceasta? Grăiesc? Eu, Domnul, vouă. O, al cui duh stăpânește peste voi? Voi știți cum am lucrat Eu și ucenicii Mei cei de atunci. Nu trebuie case înalte și mari ca să se roage omul lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lui și pentru mântuire. Omului îi trebuie pe Dumnezeu, nu casă pentru Dumnezeu. O, tot așa aștept și de la cei credincioși Mie. În duh și în adevăr aștept Eu slujire și nevoie, nu în case pompoase și obositoare tare pentru sufletul smerit ca și al Meu. O, cum de-ați uitat voi că Eu n-am putut să intru în case pompoase și mândre la

vedere și care-l trag pe om din brațele umilinței de duh? O, cum de dați să nu țineți seama unde M-am aciuit Eu și mama Mea Fecioara pentru ca să Mă nasc și să fiu pe pământ apoi cu oamenii? Credeți voi că-Mi va fi Mie de folos această casă, pentru care voi stoarceți omul cel de peste tot ca să vă dea bani vouă în numele acestei zidiri? O, ce să fac cu voi? Ce să fac cu voi? Să fac ceea ce faceți voi cu Mine? Iată, voi lucrați în numele Meu, ziceți voi, și tot așa și cereți să vi se dea, de peste tot să vi se dea vouă. Pot Eu să fac și Eu în numele vostru înaintea Tatălui ceva pentru voi? O, iată cum strângeți voi în numele Meu și cum stați cu el pe buze ca să căpătați slavă și avuții și nume mare între oameni!

O, ce să fac cu voi? O, Mă îndurerăți adânc, adânc. Vine vremea să plătiți bătaia de joc pe care o aduceți numelui Meu în numele vostru, căci lumea toată este aplecată de voi ca să vă slujească vouă și mulți din ei cred că-Mi slujiți Mie și că și ei slujesc Mie când ei vă dau vouă.

Iată ce vă povățuiesc: Spălați-vă mințile și inimile de duhul fățarniciei! Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia și pe care o lucrați voi în locul lucrării pe care ar trebui s-o purtați pe pământ între oameni în numele ortodoxiei. Uitați-vă spre părinți, căci ei se uită din cer dintre sfinți la voi și pregătesc de lângă Mine răscumpărarea iubirii lor, înjosite de voi în zilele acestea, și cer cu lacrimi părinții răscumpărarea turmei creștine, care este legată la ochi de voi ca să nu vadă ea ce faceți voi în camere.

O, veniți spre pocăință! Nu veniți când vreți voi, nu când nu veți mai putea altfel! O, veniți acum, când Eu vă îndemn prin cuvântul Meu, prin chemarea Mea, căci când veți vrea voi, e fără de preț. Citiți Evanghelia cea pusă de părinți înaintea bisericii în ziua aceasta de duminică, cu numele ortodoxiei numită ea. Citiți cum Mi-am ales Eu, Domnul, ucenicii și cum au crezut ei de frumos și de ușor și de sfânt, și rușinați-vă voi mult pentru necredința voastră, că Eu stau în calea voastră cuvânt sfânt, iar voi dați să fiți necredincioși. Ați fi putut fi cei mai mari oameni între oamenii de pe pământ dacă ați fi arătat credință mare în cuvântul Meu cel de azi, coborât pe vatra neamului român, că vin la voi cuvânt ca să Mă cunoașteți întru el, dar îngâmfarea voastră Îmi stă împotriva și nu poate Duhul Sfânt în voi și peste voi.

O, cât Mă doare că Mă țineți la ușă, că bat în zadar, că nu vă pasă de Mine când vin să vă grăiesc așa cum am grăit în toate vremile peste pământ, precum este scris! O, câtă jale pe Mine dinspre voi, în vreme ce voi vă puneți veșmânt peste veșmânt și coroană de împărat peste cei de pe pământ ca să se aplece ei vouă! O, cum să fac să vă aplec spre duiosie, să iubiți și să credeți și voi cum au iubit și au crezut Iosif și Nicodim? O, nu cumva să dați, să mai dați cu pietre în coborârea Mea cea de azi! Măcar atât să puteți să împliniți din cuvântul Meu de peste voi dacă mai mult nu căutați să vă plecați spre durerea Mea cea de la voi ca să Mi-o alinați cumva.

Sunt îndurerat de la voi, sunt Cel străin, sunt Cel pribeag, că nu pot să petrec cu voi din pricina umilinței Mele dumnezeiești și a neumilinței voastre față în față cu umilința Mea. Mi-e dor de odihnă, de zi de odihnă Mi-e dor, de biserică sfântă și credincioasă Mi-e dor! O, aplecați-vă și iubiți coborârea Mea și biserica Mea în care cobor, căci am popor primitor de Dumnezeu în mijlocul neamului român, și cu care stau în sfat și în cuvânt, și cu care Îmi împart jalea Mea dumnezeiască. O, luați-Mă în voi, în casa voastră, căci Eu în inimi, nu în zidiri reci caut cu omul! Veniți la izvorul Meu de cuvânt și priviți-Mi poporul și iubiți jertfa lui cea pentru salvarea multora din cei ce vor crede ca și ei pe Domnul, Care vine și Se sălășluiește pe pământ cu oamenii și le grăiește lor, precum este scris să împlinesc Eu aceasta acum, la sfârșit de timp.

Iată timpul Meu! Acum două mii de ani cei necredincioși n-au crezut timpul acela ca timp al venirii Mele pe pământ, dar au crezut cei credincioși și curați pentru credință. Iată, tot așa este și acum. Cei credincioși cred, iar cei necredincioși nu cred că acesta este timpul Meu, timpul ca să vin, să vină Domnul cu sfinții Săi întru venirea Sa, precum este scris. Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este numele Meu cel de la sfârșit de timp, precum este scris. Amin.

Am stat de vorbă în duminica aceasta cu mai-marii care stau așezați în numele Meu peste turma creștină a neamului român. Eu, Domnul Iisus Hristos, am stat de vorbă cu ei și am pecetluit cu numele Meu grăirea Mea cu ei. Nu au curajul să spună că aud ei grăirea Mea cu ei. Nu-i ajută umilința ca să poată spune și mărturisi ei aceasta. Numai umilința îl ajută pe om să Mă poarte și să Mă primească așa cum sunt Eu, așa cum vin Eu, așa cum mărturisesc Eu, iar cei fără de umilință n-au nici un câștig.

O, cât de mult aș grăi! O, mult este de grăit! O, ajută-Mă, poporul Meu, să pot grăi mult! Toată grija cea lumească tu s-o alungi de la tine, căci tu ești poporul Meu, iar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Apleacă-te Mie ca să Mă porți, ca să pot să călătoresc acolo unde am de cuvântat, aceasta îți cer Eu ție.

S-au strâns înaintea Mea multe, și peste care trebuie să așez cuvântul Meu, care poate ține departe toate durerile ce ar da să dea în Mine de pe pământ, dar Eu sunt Cel ce sunt, și toate ascultă de Mine, numai să pot Eu să fiu cuvânt peste pământ, o, fiilor, iar voi să-Mi dați ființă, să dați ființă cuvântului Meu ori de câte ori el bate la ușă ca să intre în carte, în cartea Mea cea de azi cu tine, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

11/24 martie 2013